

3. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy okoliczność, że pozwany wdał się w spór przed sądem, który w przeciwnym razie na podstawie rozporządzenia nie miałby jurysdykcji w sprawie dotyczącej ubezpieczenia, może być uznana za umowę dotyczącą jurysdykcji w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 27 marca 2009 r. — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. przeciwko Bezirksregierung Arnsberg

(Sprawa C-115/09)

(2009/C 141/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Strona pozwana: Bezirksregierung Arnsberg

Przypozwana: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG⁽¹⁾ w brzmieniu nadanym dyrektywą 2003/35/WE⁽²⁾ wymaga, aby organizacje pozarządowe, które domagają się dostępu do wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego, którego prawo administracyjne procesowe wymaga podniesienia naruszenia prawa, mogły podnieść naruszenie wszystkich przepisów dotyczących ochrony środowiska właściwych dla zatwierdzenia projektu, a zatem także tych przepisów, które zostały ustanowione wyłącznie w interesie ogółu, a nie przynajmniej również dla ochrony dóbr prawnych jednostek?
2. W przypadku nieudzielenia na pytanie pierwsze bezwarunkowej odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 10a dyrektywy 85/337/EWG w brzmieniu nadanym dyrektywą 2003/35/WE wymaga, aby organizacje pozarządowe, które domagają się dostępu do wymiaru sprawiedliwości państwa członkowskiego, którego prawo administracyjne procesowe wymaga podniesienia naruszenia prawa, mogły podnieść naruszenie takich przepisów dotyczących ochrony środowiska właściwych dla zatwierdzenia projektu, które mają podstawę bezpośrednio w prawie wspólnotowym albo które transponują wspólnotowe przepisy prawa ochrony środowiska do prawa wewnętrzkrajowego, a zatem także tych przepisów, które zostały ustanowione wyłącznie w interesie ogółu, a nie przynajmniej również dla ochrony dóbr prawnych jednostek?

- a) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi zasadniczo twierdzącej:

Czy wspólnotowe przepisy prawa ochrony środowiska muszą spełniać określone wymogi co do treści, aby mogły zostać zaskarżone?

- b) W przypadku udzielenia na pytanie 2a odpowiedzi twierdzącej:

O jakie wymogi co do treści (np. bezpośrednia skuteczność, cel ochronny, cele) chodzi?

3. W przypadku udzielenia na pytania pierwsze i drugie odpowiedzi twierdzącej:

Czy organizacji pozarządowej przysługuje takie wychodzące poza wymogi prawa wewnętrzkrajowego roszczenie o dostęp do wymiaru sprawiedliwości bezpośrednio na mocy dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40–48.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE — Oświadczenie Komisji; Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17–25.

Odwołanie od wyroku (Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba)) wydanego w dniu 14 stycznia 2009 r. w sprawie T-162/06 Kronoply GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 31 marca 2009 r. przez Kronoply GmbH, dawną Kronoply GmbH & Co. KG

(Sprawa C-117/09 P)

(2009/C 141/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Kronoply GmbH, dawna Kronoply GmbH & Co. KG (przedstawiciele: R. Nierer i L. Gordalla, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 14 stycznia 2009 r. w sprawie T-162/06;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 września 2005 r. w sprawie pomocy państwa C 5/2004 (wcześniej N 609/2003) uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc, którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz wnoszącej odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego zawartego w drugiej części wniosku, przekazanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji w celu ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i odwołania, a w szczególności kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.